

odkril; kakor pa kolj naredite, bo prav vsim bravcam, sosebno pa Vašimu iskrenimu spoštovavcu in prijatu.

—o—

Oglas

milostljiviga Ljubljanskoga kneza in škofa zastran Alojzjevša.

(Konec.)

VI. Uk in vodba izrejencov.

Izrejenci mladenšnici bodo v pričajoče kakor drugi učenci v latinske in modroslovske šole v Ljubljani hodili. Kar pa sicer njih izrejo in izobraženje k duhovskemu stanu vtice, bo za to vselej vsakdajšnji Ljubljanski škof skerbel, ki bo zraven duhovnika po §. II. k vodbi mladenšnice odločeniga, tudi še eniga ali po potrebi še več duhovnikov ali bogoslovov izvolil, de bodo z izrejenci vkupej pod eno streho stanovali, per eni mizi jedli, z njimi uk ponavljali, na-nje pazili, njih bogoslužne opravila, ki se z duhovsko izrejo tesno vjémajo, vodili, in izrejence po naznanilih s. Tridentinskoga zbora k lepemu družnemu zaderžanju in pobožnemu življenju napeljevali. — To družno življenje se bo po ukazanim dnevnim in hišnim redu ravnalo. Izrejenci imajo odločen čas za vstajanje in hojo k pokoju, za učenje, za oddih, za jed in za vsakdanje pobožne djanja, kakor bo vsakdajšnji Ljubljanski škof jim ukazati za dobro spoznal.

VII. Posebne dolžnosti izrejencov.

Posebne dolžnosti izrejoncov sploh naj bojo molitve za vstanovnike in dobrotnike, za žive in za mertve, in sicer tako, de bo per sv. maši v kapelici mladenšnice vsaki dan njih spomin ponovljen in ob odločenih dneh še posebej daritev s. maše za nje opravljen; razun tega pa se bojo še tudi posebne vošila vstanovnikov in dobrotnikov na tanjko spolnovale. — Starji izrejenci bodo mlajšim v pomoč, in z njimi šolske nauke ponavljali, kér je to tudi za nje koristna vaja, de si potrebno urnost in ročnost v učili pridobé. Kér se bo to delo med njih več razdelilo, bo potem takim le clo malo na eniga perslo, torej jim ne bo to nobena teža, temuč le koristna učiteljska vaja.

Iz te naprave, ki jo škofijski mladenšnici (perderžavši si spremene, ki se bodo po prihodnjih skušnjah poterstile) za zdej mislim dati, bo škofijska duhovšina veliko korist mogla spoznati, ktero cerkev in deržava od tod upati sme.

Kér se bodo le umni, na duši in na telesi nepopačeni mladenči, kteri že v mladih letih nagnjenje v sveto službo v sebi občutijo, v mladenšnico jemali, in v nji, dokler v bogoslovsko duhovšnico ne stopijo, po keršansko in duhovsko učili in gojili, — kér dalje tistim med njimi, kteri se v časi svojiga prebivanja v mladenšnici neperpravne ali nevredne za duhovski stan pokažejo, se bo kmalo slovo dalo, se tedej smejo iz takiga duhovskoga semeniša le vredni, spodobno izobraženi, v duhovskim poklici dobro uterjeni, za dušno pastirstvo celo pripravni mašniki sveto dočakovati.

Če bi tudi kterikrat kak izrejenc kter drug stan razun duhovskoga utegnil izvoliti, in se cerkvi, ktera ga izredí, ne hotel posvetiti, k čimur gotovo ne bo ne siljen ne prigovarjan, mu bo v mladenšnici prejeta pobožna izréja tudi v posvetnim stani k pridu prišla; zakaj v vsakim stani je božji strah, véra, lepo zaderžanje, pridnost, pokoršina, zvestoba v poklici in ljubezin do reda, k čimur se izrejenci mladenšnice napeljujejo, potrebna reč, in takó bo ta naprava po takih izrejencih clo k občinskemu pridu človeške družbe koristno pomagala. Od druge strani pa se mora blagorejna za uboge

mladenče, brez ktere bi marsikteri iz med njih ne mogel v šole priti, visoko vredna naprava dobrotljivosti in ljubezni imenovati, po kteri se bo tudi prihodnjič kakošno pomanjkanje mašnikov nar bolj gotovo odvračati zamoglo.

Vse to premisliviš menim, de smem gotovo upati, škofijska duhovšina bo to moje povabljenje k podpori škofijske mladenšnice veselo sprejela, in z menoj združena k Očetu nebeškemu klicala, de nam On s svojo pomočjo to blago delo berž berž dopolniti dodeli v čast svojo in v prid Ljubljanske škofije.

Iz knezo-škofovskega sedeža v Ljubljani
29. Kimovca 1846.

Anton Alojzi s.r.

knez in škof.

Parkeljne v černe bukve.

Zlo je razširjena gerda in škodljiva navada, de zanikerni potepuhi in hudobni malopridneži različne šeme in strašila na svojo nespametno glavo in na svoje serbitno telo o s. Nikolaji obesijo, ter tako zvečér po hišah rožljajo, pametnim ljudem nepokoj delajo, otrôkam pa grozo in strah zavdajajo. Semterte je slišati, koliko nedolžnih otrok so taki tepei ali umorili, kér je namreč otrôk od strahu zbolel in umerl, ali pa za celi čas njih življenja nesrečne storili. Zamogli bi nektere napake in hudobije tacih strašil in vlačugarjev tujej pripovedati, de bi bravcam lasje kviško vstajali, tote prepričani smo, de je več tacih bravcam samim znanih; torej samo prosimo starše, kterim je življenje, zdravje in sreča njih otročičov mar, in pa gospodinje, kterim je skerb malih šolarjev zročena — prosimo jih per njih vésti in per sreči ljubeznjive, nedolžne mladosti — naj tacih divjakov ne pušajo v hiše! Če vam nadlego delajo, z burkljami jih spodite! ali z gnojnico jih polite! še boljši pa storite, če kakiga mestniga služabnika pokličete, de se jih bo usmilil, ter jim v kraji, ki ni ravno prijetin, lahko noč perpravil.

Poslednja opomba.

Današnjemu listu je perdjan: zavitek Novic, zeglavni list, kazalo sostavkov in pa imenik vših prejemnikov Novic. Zopet je njih število veči kakor lani — in kakor nove naročila kažejo, jih bo pa prihodnje leto še več. Vidi se, de se je zopet nova ljubezin do miliga materniga jezika vžgala. Veseliga serca tedej z Vodnikovimi besedami od dragih bravcov slovó vzamemo:

Veselo se kaže nov letašnji dan,
Nam serce ne laže ne letas ne lan.

Vredništvo.

Žitni kup.	V Ljubljani		V Krajnju	
	23. Grudna.	gold.	21. Grudna.	gold.
1 mernik Pšenice domače	2	29	2	47
1 » » banaške	2	51	2	42
1 » Turšice	1	28	1	36
1 » Soršice	—	—	1	56
1 » Reži	1	45	1	46
1 » Ječmena	1	15	1	30
1 » Prosa	1	16	1	22
1 » Ajde	1	9	1	11
1 » Ovsu	—	54	—	52

Cena prešičev v Krajnji — čez 2 centa 6 krajc. in pol, funt; pod 2 centama pa 5 krajc. in pol. — Špêh brez kože 17 gold. in pol, s kožo pa 16 gold. in 10 krajc. cent.

Zavoljo praznika v sredo bo prihodnji list še v torek na svitlo dan.